

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Stachurska
Protokolant:	Urszula Kalinowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 czerwca 2016r. w Warszawie

sprawy B. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania B. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 27 kwietnia 2015r., znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje B. R. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 czerwca 2015r. do 31 grudnia 2016r.

UZASADNIENIE

B. R. w dniu 26 maja 2015r. złożyła, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od decyzji z dnia 27 kwietnia 2015r. (znak: (...)) odmawiającej przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że nie zgadza się z oceną jej stanu zdrowia, dokonaną przez Komisję Lekarską ZUS. Podkreśliła, że aktualny stan zdrowia oraz konieczność dalszego leczenia powodują, że nie może podjąć jakiejkolwiek pracy zarobkowej. Wskazała również, że po okresie dwóch lat pracy od momentu przebycia operacji odcinka szyjnego kręgosłupa, stan tego narządu uległ dalszemu pogorszeniu w odcinku lędźwiowym c, co stanowi podstawę kwalifikacji do zabiegu operacyjnego. Ponadto, występujące u ubezpieczonej schorzenia powodują, że pozostaje pod ciągłą opieką następujących poradni: rodzinnej, pulmonologicznej, specjalistycznej neurologicznej, kardiologicznej, ortopedycznej, endokrynologicznej i neurochirurgicznej, a także musi zażywać środki farmakologiczne celem poprawy stanu zdrowia. Z tego względu nie może wykonywać jakiejkolwiek pracy fizycznej, a w szczególności pracy polegającej na schylaniu się i podnoszeniu różnych przedmiotów, które to czynności wykonywała dotychczas, będąc zatrudnioną na stanowisku sprzątaczkii. Ubezpieczona podniosła dodatkowo, że w jej sytuacji brak jest możliwości przekwalifikowania zawodowego, albowiem do tej pory wykonywała wyłącznie prace fizyczne, które wymagają większych lub mniejszych nakładów wysiłku fizycznego, który w znacznym stopniu przyczynił się do

powstania licznych schorzeń. Jednocześnie, zdaniem ubezpieczonej, biorąc pod uwagę jej wiek, charakter dotychczas wykonywanej pracy oraz poziom wykształcenia, nie sposób przyjąć, że może ona wykonywać jakąkolwiek pracę o charakterze umysłowym. W konkluzji odwołania ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie na jej rzecz prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (odwołanie z dnia 26 maja 2015r., k. 2-3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że w toku postępowania B. R. została skierowana na badanie do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 20 kwietnia 2015r. uznała ubezpieczoną za zdolną do pracy. Jednocześnie na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach rentowych Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił staż pracy ubezpieczonej w łącznym wymiarze 29 lat i 26 dni, tj. 27 lat, 11 miesięcy i 7 dni okresów składkowych oraz 4 lat, 4 miesiące i 25 dni okresów nieskładkowych. W oparciu o powyższe orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 20 kwietnia 2015r., organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 27 kwietnia 2015r. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując, że ubezpieczona nie spełnia warunku określonego w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a mianowicie nie jest osobą niezdolną do pracy (Dz. U. z 2015r., poz. 748 z późn. zm.) (odpowiedź na odwołanie z dnia 9 czerwca 2015r., k. 5 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. R., urodzona w dniu (...), w okresie od dnia 3 maja 1982r. do dnia 10 listopada 1987r. była zatrudniona w Instytucie (...) na stanowisku sprzątaczkii. Pracę na tożsamym stanowisku wykonywała także w okresie od dnia 16 listopada 1987r. do dnia 31 stycznia 1992r. w (...) Szpitalu (...) z siedzibą w W.. Następnie od dnia 1 lutego 1992r. do dnia 31 sierpnia 1993r. była zatrudniona w charakterze rejestratorki medycznej w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., a w okresie od dnia 1 sierpnia 1994r. do dnia 7 października 1996r. pracowała jako woźna w Szkole Podstawowej nr (...) w W.. W kolejnym okresie zatrudnienia, tj. od 8 października 1996r. od 30 czerwca 2008r., ubezpieczona wykonywała czynności na stanowisku sprzątaczkii w Akademii (...) z siedzibą w W., a potem od dnia 5 listopada 2007r. do dnia 17 lipca 2008r. była zatrudniona w Szkole Podstawowej (...) Nr (...) im. (...) w W., jako starsza woźna. Na stanowisku sprzątaczkii ubezpieczona była ponownie zatrudniona w okresie od dnia 1 lipca 2008r. do dnia 30 czerwca 2013r. w Urzędzie (...) W., natomiast od dnia 22 października 2013r. do dnia 31 grudnia 2014r. wykonywała pracę jako pracownik porządkowy w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Ubezpieczona była zarejestrowana w Urzędzie Pracy m. (...) W. jako osoba bezrobotna w okresach od dnia 6 września 1993r. do dnia 31 lipca 1994r. oraz od dnia 8 lipca 2013r. do dnia 21 października 2013r., a w okresie od dnia 16 lipca 2013r. do dnia 21 października 2013r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych. Ogólny staż pracy B. R. wynosi 29 lat i 26 dni i obejmuje 27 lat, 11 miesięcy i 7 dni okresów składkowych oraz 4 lata, 4 miesiące i 25 dni okresów nieskładkowych (świadczenie pracy z dnia 11 października 2002r., k. 17 a.r., świadectwo pracy z dnia 30 stycznia 1992r., k. 19 a.r., świadectwo pracy z dnia 16 września 2002r., k. 21 a.r., zaświadczenie z dnia 14 sierpnia 2001r., k. 23 a.r., świadectwo pracy z dnia 30 czerwca 2008r., k. 25-27 a.r., świadectwo pracy z dnia 17 lipca 2008r. k. 29 a.r., świadectwo pracy z dnia 8 lipca 2013r., k. 31 a.r., decyzja z dnia 08 lipca 2013r. k. 33 a.r., świadectwo pracy z dnia 05 stycznia 2015r., k. 35 a.r., świadectwo pracy z dnia 13 listopada 2002r. k. 37 a.r., poświadczenie dla celów świadczeń emerytalno-rentowych, k. 53 a.r.).

W dniu 23 lutego 2015r. B. R. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Do wniosku dołączyła informację dotyczącą okresów składkowych i nieskładkowych wraz z dokumentacją potwierdzającą te okresy (wniosek z dnia 23 lutego 2015r. wraz z załącznikami, k. 1-39 a.r.).

W toku postępowania wyjaśniającego ubezpieczona została skierowana na badanie lekarskie przeprowadzone przez Lekarza Orzecznika ZUS, który orzeczeniem wydanym w dniu 12 marca 2015r. stwierdził, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na podstawie w/w orzeczenia wydał w dniu

26 marca 2015r. decyzję (znak: (...)), którą odmówił B. R. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 12 marca 2015r., k. 43 a.r., decyzja ZUS z dnia 26 marca 2015r., k. 79 a.r.).

Ubezpieczona po wydaniu decyzji z dnia 26 marca 2015r. złożyła sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 12 marca 2015r., wobec czego sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia 20 kwietnia 2015r. podtrzymała stanowisko Lekarza Orzecznika ZUS i uznała, że ubezpieczona jest osobą zdolną do pracy. Podobnie jak Lekarz Orzecznik ZUS, Komisja Lekarska ZUS stwierdziła wśród dolegliwości występujących u ubezpieczonej zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych z niewielkim ograniczeniem zgięcia kolana lewego (sprzeciw k. 85, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 20 kwietnia 2015r., k. 89 a.r.).

Na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał w dniu 27 kwietnia 2015r. decyzję (znak: (...)), w której odmówił B. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wydając ją oparł się na przepisach ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wskazując, że ubezpieczona nie spełnia warunku określonego w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a mianowicie nie jest osobą niezdolną do pracy (decyzja z dnia 27 kwietnia 2015r., znak: (...), k. 91 a.r., k. 4 a.s.).

B. R. złożyła odwołanie do tut. Sądu od decyzji z dnia 27 kwietnia 2015r. (odwołanie z dnia 26 maja 2015r., k. 2-3 a.s.).

W toku postępowania Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów: pulmonologa, neurologa, kardiologa, ortopedy, endokrynologa i neurochirurga celem ustalenia, czy ubezpieczona jest zdolna, czy też całkowicie lub częściowo niezdolna do pracy ze szczególnym wskazaniem daty powstania tej niezdolności, czy jest to niezdolność trwała, czy okresowa, a jeżeli okresowa to na jaki okres oraz, jeżeli nastąpiła zmiana stanu zdrowia ubezpieczonej, to na czym ona polegała (postanowienie z dnia 12 czerwca 2015r., k. 8 a.s.).

W opinii z dnia 29 czerwca 2015r. biegły sądowy z zakresu kardiologii dr n. med. J. K. rozpoznał u ubezpieczonej chwiejne, dobrze kontrolowane farmakologicznie nadciśnienie tętnicze u osoby otyłej. Wskazał, że ubezpieczona od kilkunastu lat jest leczona z powodu wahań ciśnienia tętniczego, dodatkowo od ośmiu lat jest leczona substytucyjnie z powodu niedoczynności tarczycy. Biegły zaznaczył, że w wykonywanych kontrolnych badaniach dodatkowych, spoczynkowe elektrokardiogramy nie wykazują odchyień, natomiast wykonana w listopadzie 2014r. elektrokardiograficzna próba wysiłkowa przy obciążeniu fizycznym 4,5 MET i 66% maksymalnego tętna nie ujawniła cech niedomogi wieńcowej. Ponadto przy stosowanym leczeniu uzyskano zadowalającą kontrolę ciśnienia tętniczego. W badaniu przedmiotowym biegły stwierdził około dwudziestokilogramową nadwagę oraz prawidłowe ciśnienie tętnicze. Nie zaobserwował przy tym żadnych innych odchyień w zakresie swojej specjalności, wskazując, że badana jest wydolna krążeniowo. Na tej podstawie ocenił, że z przyczyn kardiologicznych ubezpieczona nie spełnia kryteriów niezdolności do pracy (opinia biegłego sądowego z zakresu kardiologii dr n. med. J. K. z dnia 29 czerwca 2015r., k. 14-15 a.s.).

W opinii łącznej z dnia 14 lipca 2015r. biegłe sądowne z zakresu neurochirurgii dr n. med. A. M. i z zakresu neurologii dr B. A. rozpoznały u ubezpieczonej przewlekły zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego i szyjnego w przebiegu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatii, obecnie bez istotnych powikłań neurologicznych, a także stan po operacji dyskopatii C5-C6, C6-C7 w 2012r. oraz przebyte leczenie operacyjne z powodu zespołu cieśni nadgarstka prawego w 2013r. i lewego w lutym 2015r. Wskazały, że badanie MRI kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego z dnia 12 lipca 2014r. wykazało zmiany zwyrodnieniowo-wytwórcze i niewielki ześlizg L5-S1 oraz wielopoziomowe wypukliny tarcz międzykręgowych z okresowymi cechami stenozы kanału kręgowego bez zmian w rdzeniu. Na podstawie analizy akt sprawy i dokumentacji lekarskiej, po uzupełnieniu wywiadu chorobowego oraz po przeprowadzeniu badań sądowno-lekarskich, biegłe stwierdziły, że u ubezpieczonej nie występują objawy ogniskowego uszkodzenia centralnego układu nerwowego oraz objawy patologiczne. W ocenie biegłych zastosowane leczenie farmakologiczne, operacyjne i rehabilitacyjne pozwoliło na uzyskanie poprawy stanu zdrowia badanej w powyższym zakresie. W podsumowaniu opinii biegłe podkreśliły, że stwierdzone u ubezpieczonej schorzenia kręgosłupa w okresach zaostrzeń dolegliwości

mogą być leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy, ale przy aktualnym stopniu zaawansowania i nasileniu objawów, nie powodują znaczącego upośledzenia funkcji organizmu (opinia łączna biegłych sądowych z zakresu neurochirurgii dr n. med. A. M. i z zakresu neurologii dr B. A. z dnia 14 lipca 2015r., k. 24-25 a.s.).

W opinii z dnia 6 listopada 2015r. biegła sądowa z zakresu chorób wewnętrznych i endokrynologii lek med. B. O. rozpoznała u ubezpieczonej chorobę Hashimoto w okresie eutyreozy. Stwierdziła jednak, że choroba ta nigdy nie powoduje długotrwałej lub stałej niezdolności do pracy, a wymaga jedynie leczenia farmakologicznego zależnego od poziomu TSH. W związku z powyższym biegła oceniła, że z przyczyn endokrynologicznych ubezpieczona nie jest osobą niezdolną do pracy (opinia biegłej sądowej z zakresu chorób wewnętrznych i endokrynologii lek. med. B. O. z dnia 6 listopada 2015r., k. 49 a.s.).

W opinii z dnia 16 grudnia 2015r. biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii M. G. rozpoznał u ubezpieczonej zwyrodnienie kolana lewego oraz zwyrodnienie kręgosłupa. Biegły podkreślił, że analiza przedstawionej dokumentacji, zebrany wywiad oraz przeprowadzone badanie pozwalają stwierdzić, że badana jest częściowo niezdolna do pracy z powodu dysfunkcji kolana lewego od miesiąca czerwca 2015r. do dnia 31 grudnia 2016r. Biegły zaznaczył, że wykonane badanie rtg w czerwcu 2015r. wykazało zmiany zwyrodnieniowe i z tego powodu ubezpieczona została zakwalifikowana do zabiegu operacyjnego, którego wykonanie rokuje poprawę. Podkreślił także, że wprawdzie wykonane badania obrazowe uwiadcniają zmiany dyskopatyczne kręgosłupa, ale przeprowadzone badanie ortopedyczne nie ujawnia jakiegokolwiek dysfunkcji, tym bardziej w stopniu, który powodowałby niezdolność do pracy. Ponadto stwierdził, że ruchy kręgosłupa są wykonywane swobodnie, w prawidłowym zakresie, a ubezpieczonej nie towarzyszą obiektywne objawy zespołu bólowego. Nie są również obecne objawy neurologiczne odkręgosłupowe o charakterze podrażnieniowym lub ubytkowym, co potwierdza badanie wykonane przez biegłego sądowego z zakresu neurologii. Na tej podstawie biegły ortopeda ocenił, że ubezpieczona z przyczyn ortopedycznych jest częściowo niezdolna do pracy, jednak niezdolność ta ma charakter czasowy i przypada na okres od czerwca 2015r. do dnia 31 grudnia 2016r. (opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii M. G. z dnia 16 grudnia 2015r., k. 61-62 a.s.).

W opinii z dnia 15 marca 2016r. biegły sądowy z zakresu chorób płuc dr n. med. A. R. rozpoznał u ubezpieczonej przewlekłą obturacyjną chorobę płuc. W badaniu fizykalnym biegły stwierdził także osłabiony szmer pęcherzykowy bez objawów niewydolności oddechowej. Na podstawie przeprowadzonego badania oraz dokumentacji medycznej biegły tej specjalności ocenił, że u ubezpieczonej nie występuje niezdolność do pracy z powodu schorzenia pulmonologicznego (opinia biegłego sądowego z zakresu chorób płuc dr n. med. A. R. z dnia 15 marca 2016r., k. 89 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, jak również w aktach organu rentowego. Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie, w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony kwestionowane co do ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd Okręgowy dokonał ustaleń stanu faktycznego także na podstawie opinii biegłych sądowych: z zakresu kardiologii dr n. med. J. K. (k. 14-15 a.s.), z zakresu neurochirurgii dr n. med. A. M. i z zakresu neurologii dr B. A. z dnia 14 lipca 2015r. (k. 24-25 a.s.), z zakresu chorób wewnętrznych i endokrynologii lek. med. B. O. (k. 49 a.s.), z zakresu ortopedii i traumatologii M. G. (k. 61-62 a.s.) oraz z zakresu chorób płuc dr n. med. A. R. (k. 89 a.s.). Opinie są rzetelne, gdyż zostały wydane w oparciu o obiektywne wyniki badań ubezpieczonej, a wydający je biegli są specjalistami w swoich dziedzinach, posiadającymi bogatą wiedzę medyczną i wieloletnie doświadczenie zawodowe. Z tego względu ich opinie nie budzą wątpliwości i zastrzeżeń w zakresie określenia stanu zdrowia ubezpieczonej B. R.. W związku z powyższym, w sytuacji kiedy biegli uwzględnili dostępną dokumentację medyczną oraz wzięli pod uwagę wyniki badania przedmiotowego, jakie sami przeprowadzili, a ubezpieczona nie podjęła merytorycznej polemiki ze stanowiskiem biegłych, nie było podstaw, aby opinie biegłych dyskwalifikować. Zdaniem Sądu są one wyczerpujące, a zatem brak jest przesłanek do ich negowania.

W rozpoznawanej sprawie Sąd Okręgowy wydając rozstrzygnięcie oparł się na najbardziej miarodajnej w jego ocenie opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii M. G. (k. 61-62 a.s.), uznając że jest to biegły z dziedziny adekwatnej do schorzeń, które aktualnie czynią ubezpieczoną niezdolną do pracy zarobkowej. Sąd uwzględnił w/w opinię, gdyż jest ona logiczna, spójna i konsekwentna, nadto wydający ją biegły dysponuje odpowiednią wiedzą i doświadczeniem zawodowym w zakresie niezbędnym do jej wydania. Wiarygodność tej opinii nie budzi wątpliwości także pod względem logiki i zasad doświadczenia życiowego, wskazać bowiem należy, że orzeczenie o częściowej niezdolności do pracy nie wymaga stwierdzenia, że osoba ubezpieczona nie może pracować w jakimkolwiek zawodzie, a jedynie przesądzenia, że nie może ze względu na stan zdrowia, pracować w zawodzie (na stanowisku pracy) zgodnym z jej kwalifikacjami. Ubezpieczona jest z zawodu sprzątaczką i pracę tę wykonywała przez okres 27 lat. Jak wynika z uzasadnienia sporządzonej opinii biegłego sądowego, cierpi obecnie na dysfunkcję kolana lewego. Wykonane w czerwcu 2015r. badanie rtg wykazało zmiany zwyrodnieniowe i z tego powodu ubezpieczona została zakwalifikowana do przeprowadzenia zabiegu operacyjnego, którego wykonanie rokuje ewentualną poprawę w zakresie jej stanu zdrowia z punktu widzenia ortopedycznego. Aktualnie natomiast, z uwagi na występowanie powyższego schorzenia, ubezpieczona nie może wykonywać pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Wniosek ten jest logiczny, albowiem zarówno praca w zawodzie sprzątaczką, jak i woźnej, czy też pracownika porządkowego, niewątpliwie wymaga wykonywania monotypowych i niekiedy ciężkich fizycznie czynności, polegających m.in. na schylaniu się, podnoszeniu i przenoszeniu różnych przedmiotów, a to wymaga pełnej sprawności w zakresie obu kończyn górnych i dolnych. Jednocześnie praca wykonywana w pozycji stojącej z przemieszczaniem się może być przyczyną zmęczenia oraz bólu nóg, jak również może powodować dolegliwości ze strony układu narządu ruchu. Obecny stan zdrowia ubezpieczonej nie pozwala jej zatem na wykonywanie takiej pracy, której to okoliczności nie kwestionował zresztą sam organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 16 maja 2016r. (k. 99 a.s.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie B. R. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 27 kwietnia 2015r., znak: (...), jako zasadne zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. (Dz. U z 2015r. poz. 748 z późn. zm.) o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych wymienionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W treści wskazanej powyżej regulacji zostały określone warunki konieczne do powstania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Warunki te muszą być spełnione łącznie.

Niezdolność do pracy jest kategorią ubezpieczenia społecznego łączącą się z całkowitą lub częściową utratą zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu bez rokowania jej odzyskania po przekwalifikowaniu (art. 12 ustawy). Przy ocenie stopnia i trwałości tej niezdolności oraz rokowania, co do jej odzyskania uwzględnia się zarówno stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, jak i możliwość wykonywania pracy dotychczasowej lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne ubezpieczonego (art. 13 ust. 1 ustawy) (por. wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 28 stycznia 2004 roku, II UK 222/03).

Przepis art. 12 powołanej ustawy rozróżnia dwa stopnie niezdolności do pracy - całkowitą i częściową. Zgodnie z ust. 3 w/w przepisu, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy

zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z kolei całkowita niezdolność do pracy polega na utracie zdolności do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Przesłanka niezdolności do jakiegokolwiek pracy odnosi się do każdego zatrudnienia w innych warunkach niż specjalnie stworzone na stanowiskach pracy odpowiednio przystosowanych do stopnia i charakteru naruszenia sprawności organizmu (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 8 grudnia 2000r., II UKN 134/00 i z dnia 07 września 1979r., II URN 111/79).

Przechodząc do merytorycznej oceny zasadności złożonego przez ubezpieczoną odwołania wskazać należy, że zaskarżona decyzja organu rentowego jest nieprawidłowa, gdyż nie odpowiada rzeczywistości stanowi rzeczy. W niniejszej sprawie, Sąd uwzględnił opinię wydaną przez biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii lek. M. G. i uznał ją za wyczerpującą, bo poddającą wszechstronnej analizie stan zdrowia ubezpieczonej w odniesieniu do jej możliwości zawodowych. W przypadku ubezpieczonej to właśnie schorzenia natury ortopedycznej mają decydujące znaczenie dla oceny jej zdolności do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Wnioski zawarte w opinii biegłego ortopedy nie nasuwają wątpliwości co do ich trafności, a zatem brak było podstaw do jej kwestionowania. Wskazany biegły jest doświadczonym specjalistą z wymienionej dziedziny medycyny, która odpowiada głównym schorzeniom ubezpieczonej. Opinię wydał po zapoznaniu się ze wszystkimi dokumentami z leczenia przedłożonymi przez ubezpieczoną. W ocenie Sądu rzeczowo uzasadnił swoje stanowisko odnośnie zdiagnozowanych u wnioskodawczyni schorzeń i ich wpływu na jej zdolność do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami oraz ostatnio wykonywanej. Z treści opinii wynika jednoznacznie, że stwierdzone schorzenia natury ortopedycznej w postaci dysfunkcji kolana lewego powodują u ubezpieczonej niezdolność do wykonywania pracy, wymagającej mniejszych lub większych nakładów wysiłku fizycznego. Ewentualna poprawa stanu zdrowia ubezpieczonej może nastąpić w wyniku przeprowadzenia zabiegu operacyjnego, a także dalszego leczenia i rehabilitacji. Wobec powyższego aktualnie ubezpieczona nie ma możliwości podjęcia pracy, którą dotychczas wykonywała (pracy sprzątaczką), jak również innej pracy fizycznej, która polegałaby na wykonywaniu analogicznych czynności. Z tego też względu schorzenia narządu układu ruchu czynią ubezpieczoną częściowo niezdolną do pracy. Biegły zaznaczył również, że z uwagi na możliwość przywrócenia sprawności organizmu ubezpieczonej w wyniku przeprowadzenia zabiegu operacyjnego, jej niezdolność do pracy ma charakter okresowy.

Sąd ocenił, że w sprawie nie zachodzi konieczność uchylecia zaskarżonej decyzji organu rentowego, umorzenia postępowania i przekazania sprawy do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do ponownego rozpatrzenia, co wskazywał na rozprawie w dniu 15 czerwca 2016r. pełnomocnik organu rentowego, który jednocześnie podkreślał, że w dacie wydania zaskarżonej decyzji ubezpieczona nie była niezdolna do pracy. Stanowisko organu rentowego odwołuje się do przepisu art. 477¹⁴ § 4 k.p.c., zgodnie z którym w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika ZUS lub orzeczenie komisji lekarskiej ZUS i odwołanie od decyzji opiera się wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, sąd nie orzeka, co do istoty sprawy na podstawie nowych okoliczności dotyczących stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, które powstały po dniu złożenia odwołania od tej decyzji. W takim wypadku sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie.

Sąd nie uwzględnił powyższego stanowiska organu rentowego. Wprawdzie, co do zasady, orzekając odnośnie stanu zdrowia w sprawach o rentę z tytułu niezdolności do pracy, Sąd bierze pod uwagę stan zdrowia ubezpieczonego na dzień wydania decyzji, badając jej zgodność z prawem pod względem formalnym i merytorycznym. Wyjątkowo może być jednak brany pod uwagę stan zdrowia z okresu późniejszego, jeśli jest on konsekwencją stanu zdrowia występującego w dacie wydania decyzji.

W rozpatrywanej sprawie stwierdzone u ubezpieczonej zwyrodnienie kolana nie stanowi nowej okoliczności o jakiej mowa w art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. Jak wynika z dokumentacji lekarskiej, na zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych ubezpieczona cierpiała już w momencie przeprowadzania badań lekarskich zarówno przez Lekarza Orzecznika ZUS, jak i Komisję Lekarską przy (...) Oddziale ZUS w W.. Zarówno w opinii lekarskiej z dnia 12 marca 2015r., jak i z dnia 20 kwietnia 2015r. stwierdzono u niej zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych, przy czym w drugiej

z opinii wskazywano także niewielkie ograniczenie zgięcia kolana lewego. Można zatem stwierdzić, iż schorzenia ubezpieczonej stanowiące później przesłankę orzeczenia przez biegłego sądowego ortopedę częściowej niezdolności do pracy istniały już w trakcie postępowania prowadzonego przed organem rentowym, co więcej biegły wydający opinię w przedmiotowej sprawie swoje rozpoznanie medyczne oparł o dokumentację z leczenia, którą dysponował także pozwany organ rentowy, a zatem nie wystąpiły okoliczności nowe, na jakie wskazuje cytowany przepis. Dodatkowo należy zaakcentować, że zgodnie z poglądami prezentowanymi w orzecznictwie, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych sąd ocenia legalność decyzji rentowej według stanu rzeczy w chwili jej wydania. W uzasadnionych jednakże sytuacjach, kiedy przesłanka prawa do renty spełni się w sposób pewny po wydaniu zaskarżonej decyzji, sąd może przyznać ubezpieczonemu świadczenie (art. 316 § 1 k.p.c.) (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 2 sierpnia 2007r., III UK 25/07 oraz z dnia 10 marca 1998r., II UKN 555/97).

Podsumowując, zdaniem Sądu ubezpieczona jest osobą niezdolną do pracy. Nadto spełniła również przesłanki wynikające z art. 57 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy emerytalnej. Niezdolność do pracy, która zdaniem biegłego datuje się od czerwca 2015r. powstała przed upływem 18 miesięcy od zakończenia zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w W., który to okres, zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej, jest okresem składkowym, wymienionym w art. 57 ust. 1 pkt 3 ustawy. Nadto ubezpieczona, u której niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, legitymuje się w dziesięcioleciu przed jej powstaniem pięcioletnim okresem składkowym i nieskładkowym, co potwierdza dokumentacja zgromadzona przez organ rentowy i stanowisko organu rentowego wyrażone w piśmie procesowym z dnia 31 maja 2016r. (k. 110 a.s.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 27 kwietnia 2015r., znak: (...), w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej B. R. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01 czerwca 2015r. do dnia 31 grudnia 2016r.

ZARZĄDZENIE

(...)